

אשכול יוסף

מאוצרותיו של הרב יוסף חי סימן טוב שליט"א
מחבר סדרת הספרים "אשכול יוסף" עה"ת והמועדים
וספרי "כרם יוסף" על הש"ס
מתקנת ועד עבודת הדין

"כִּי ה' אֶלֶהֶיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֵדֹנֵי הָאֲדָנִים

הָאֵל הַגָּדֹל הַגָּבֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יֵשָׁא פָנָיִם וְלֹא יִקְחוּ שְׂזֹד" (י"ז)

מדוע הקב"ה לא השיב למלאכי השרת ש'קודם

גזר דין נושא פנים לישראל כפי שהשיב רבי

עקיבא על שאלת כלוריא הגיורת?

יישוב א' - מלאכי השרת שאלו על נשיאת פנים לצדיקים לעת"ל

לפענ"ד נראה ליישב בס"ד שמלאכי השרת שאלו להקב"ה על מה שהקב"ה נושא פניו לצדיקים, ועל זה באה תשובתו שכתבתי להם בתורה ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך, והם מדקדקים על עצמם עד כזית לרבי מאיר ועד כביצה לרבי יהודה (לקמן מה). שזה מידת הצדיקים. ואילו כלוריא הגיורת שאלה את רבן גמליאל על מה שהקב"ה נושא פניו אף לרשעים, ומאריך אפו להם כדי שישבו בתשובה, ולזה השיבה רבן גמליאל במשל לאדם שנשבע בחיי המלך לפרוע ולא פרע ובא לפייס את המלך, שזה מידת הרשעים, כמ"ש (מל"א י"ז) "לווה רשע ולא ישלם", והקב"ה אומר לו שילך ויפייס את חבירו שחטא כנגדו ואח"כ יבוא לפניו, עד שבא ר"ע ודרש כאן קודם גזר דין כאן לאחר גזר דין. ואח"כ לצדיקים הקב"ה נושא פנים אף לאחר גזר דין ובין במצוות של בין אדם לחבירו ובין במצוות של בין אדם למקום. ונראה שהדברים רמוזים במה שפירש רש"י בפרשת עקב עה"פ "לא ישא פנים", אם תפרקו עולו, עכ"ל. ומבואר שהכוונה על הרשעים שפרקו עול, שאין הקב"ה נושא להם פנים.

ע"ל עפ"מ"ש במדרש הגדול, שאין הקב"ה נושא פנים לצדיקים אלא נפרע מהם אפי' בשביל עבירה קלה שיש בידו, ראייה לדבר ממש רבינו, אע"פ שהיה אב בחכמה אב בתורה ואב בנביאות נידון על שאמר "שמעו נא המורים", ואמר לו הקב"ה "לכן לא תביאו את הקהל הזה", שאר בני אדם על אחת כמה וכמה. ומשלם לרשעים שכר בעוה"ז על מצוה קלה שעשו, אע"פ שיש בידו עבירות הרבה, כמו שנתן לעשיו הרשע מלכות בעוה"ז בשביל שכיבד הוריו, וכמו שהעמיד מנבוכדנצר ארבעה מלכים על שפסע ארבע פסיעות בשביל כבודו של הקב"ה, לכך נאמר "לא ישא פנים". ולפי"ז י"ל שמה ששאלו מלאכי השרת על מה שהקב"ה נושא פנים, היינו במה שנושא פניו לצדיקים לשמר ולשלם שכרם לעוה"ב, אבל כלוריא הגיורת שאלה במה שהקב"ה נושא פניו לרשעים ליתן להם שכרם בעוה"ז, וממילא מ"ש כאן קודם גזר דין וכאן לאחר גזר דין, כאן במצוות של בין אדם לחבירו כאן במצוות של בין אדם למקום, היינו דוקא לרשעים שהקב"ה מדקדק עמהם ופורע שכרם בעוה"ז, הקב"ה נושא להם פניו קודם גזר דין ורק במצוות של בין אדם למקום.

איתא במסכת ברכות (כ:), אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה רבונו של עולם, כתוב בתורתך "אשר לא ישא פנים ולא יקח שוחד", והלא אתה נושא פנים לישראל, דכתיב "ישא ה' פניו אליך". אמר להם: וכי לא אשא פנים לישראל?! שכתבתי להם בתורה: "ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך", והם מדקדקים על עצמם עד כזית ועד כביצה. משמע מזה שהקב"ה נושא פנים לישראל בשביל שהם מהדרים ומדקדקים במצוות יותר מכדי חיובם, ומשמע שאין חילוק בין קודם גזר דין לבין לאחר גזר דין, וכן אין חילוק בין בדברים של בין אדם למקום או בין אדם לחבירו, שאל"כ היה הקב"ה משיב כן למלאכי השרת, ויותר היה להשיב כן שאז היה מיושב מאמר הכתוב "אשר לא ישא פנים ולא יקח שוחד".

ועוד משמע שלפי"ז יבוא החילוק כדברי רבותינו בתנחומא (פרשת ו' ס' ה'), שלעכו"ם לא ישא פנים אבל לישראל ישא ה' פניו אליך, אמר הקב"ה כשם שישאל נושאים לי פנים כך אני נושא להם פנים.

וצ"ע דהנה במס' ראש השנה (כ"ה), איתא ששאלה שאלה זו כלוריא הגיורת את רבן גמליאל, כתיב בתורתכם "אשר לא ישא פנים", וכתיב "ישא ה' פניו אליך"? נטפל לה רבי יוסי הכהן, אמר לה: אמשול לך משל למה הדבר דומה, לאדם שנושה בחבירו מנה, וקבע לו זמן בפני המלך, ונשבע לו בחיי המלך. הגיע זמן ולא פרעו, בא לפייס את המלך. אמר לו המלך: עלבוני מחול לך, לך ופייס את חבירך. וכמו כן כאן בעבירות שבין אדם למקום, הקב"ה נושא פנים. כאן, בעבירות שבין אדם לחבירו אין הקב"ה נושא פנים. עד שבא רבי עקיבא ולימד תשובה אחרת, כאן קודם גזר דין הקב"ה נושא פנים, כאן לאחר גזר דין אין הקב"ה נושא פנים. והנה כל זה סותר לכאן את המבואר כאן במה שהשיב הקב"ה למלאכי השרת שהקב"ה נושא פנים לישראל לפי שהם מהדרים במצוות?

והנה התוספות (ר"ה ט"ז וידע ע:) מתרצים דאח"כ גם זה אמת שאף לישראל אין הקב"ה נושא פנים אלא קודם גזר דין. וצ"ע דאדרבה מתשובת הקב"ה למלאכי השרת משמע, שאע"פ שכתוב בתורה "לא ישא פנים" בכל זאת נושא פנים לישראל, ואין מחלק בין הכתובים כאן קודם גזר דין וכאן לאחר גזר דין?

**יישוב ב' - אחרי כניסה לא"י עם זכות ברכת המזון
זוכים לנשיאת פנים אפי' אחרי גזר דין**

לאור האמור עולה על נס עומק העניין במה שכתב מרנא ורבנא רבינו יוסף חיים זצוקל"ה בספרו בן איש חי (סי' פ נגס), שבעשי"ת אין להתענות בלילה, מפני שבימים אלו עיקר התיקון נעשה ע"י אכילה ושתיה, אלא שביום מוכרחים להתענות עבור תיקון עוונות, וסומכים להשלים התיקון ע"י אכילה ושתיה שבלילה, וסיים, שלכן כתוב בשו"ת תורה לשמה (סי' קמ"ו), שצריך לאכול פת בכל לילה בעשי"ת כדי לברך ברכת המזון. ואשר על כן יש להוסיף דאדרבה בימי עשי"ת שצריכים לפעול הרבה ליכות בדיו, מוכרחים להדר בברכת המזון כדי ליכות לנשיאת פנים.

וַיְהִי־הָאָז עָקַב תִּשְׁמָעֵלֹן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה... וַיִּשְׁמָר ה' אֶלְוָקִיר לָךְ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֹסֶד אֲשֶׁר נָשָׂא לְאַבְרָהָם" (י"ב)

פליאה גדולה וחביבה יש כאן בדברי רש"י הקדוש בפרשתו, ומקורו בתנאומא ועוד, שמפרש את הכתוב "והיה עקב תשמעון" אם תשמעו לקיים את המצוות וההקלות שאדם דש בעקביו, אז יתקיים בכם ההבטחות של "ושמו'ה' אלוהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך, ואהבך וברכך וירבך ויבירך פרי בטנך ופרי אדמתך דגן ותירושית ויצהרך" וכן כל שאר הברכות וההבטחות המרובות מהסרת החולי ועד גבורתך מעל כל העמים.

ועוד קשה כי לשון "עקב" יכול להתפרש ג"כ לקיום התורה כולה, כי העקב הוא יסוד לכל גוף האדם שכל אבריו מושתתים עליו, וכענין זה אמרו חז"ל (סנהדרין קטז, א):

נראה להביא מכאן סמך וסעד גדול לבעלי תשובה הבאים בשערי היכל ה' לחסות בצל נועם ה', שעל ידי קבלה אחת קטנה טובה, ואפילו במצוה קלה בשקבלות, יזכו לבסוף לתחיל חייו עוה"ב ולכל הברכות וההבטחות, כי מצוה גוררת מצוה, וכיון שעשתה מקבלים עליהם מצוה קלה, אף שלא התחילו מיד בקיום כל התורה כולה, מכל מקום כיון שברצונם ודעתם לעלות לאט לאט במסילה העולה בית אל ולקיים אח"כ עוד מצוה ועוד מצוה, כבר עתה זוכים לכל הברכות וההבטחות, ולכן פירש רש"י עקב תשמעון הקלות שאדם דש בעקביו. ואין פירושו הן סותר למה שכתבתי בפירושו הקודם, שכוונת התורה שייחזה ואהדה לכל הברכות רק אם יקיים את כל התורה כולה, כי אדרבה בדיקא נאמר שלשון "עקב" שייחול להפטר עקב – בגלל, והכוונה לקיום כל התורה והמצוות לצדיקים שכבר זכו לבית ה' ויתפשו "עקב" ג"כ מלשון קיום רק מצוות שאדם דש בעקביו לאלול הבאים עתה להחלפה בחלת ה'.

ואולם נראה עוד לכאור בס'ד עמ"ש בסה"ק שע"י קיום התורה והמצוות בעוה"ז האדם עושה לו לבוש רוחני שהענימה שלו עתידה להתלבש בו בצאתה מהגוף בלכתו לעולם הבא, ורמזו הדבר במה שנאמר (קולת ט"ז, ט'): "בכל עת יהיו בגדיך לבנים", וזה סוד הכתנות פסים שעשה יעקב ליוסף ע"י שיוזרו אותו לעבודת ה' ול'ימוד אותו תורה ודרכי עבודת ה' (פי' מיד מסיים שנות דף מ"ז ע"ג), ומעתה נראה היטב כי הברכות עיקרם באו כדי להביטהו לאדם מלבוש רוחני עליו, והוא אפילו יקיים האדם כל עיקרי התורה והמצוות, אם חלילה יזלזל באותן מצוות קלות שאדם דש בעקביו, נמצא שיהיה מלבוש חסר, כי יהיה לבושו תלמידים על גבי תלמים או קרוע בשוליו, וא"י יבוא לפני המלך בלבוש כזה, כי אפילו יהיה לבושו מבגדי משי וארגמן ומשובץ באבנים טובות ומרגליות, אם לבושו פגום וחסר, יחסר גם כן כבודו ומעלתו לפני המלך בהראותו לפניו כזה, כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק. לאור האמור נראה כי אדרבה חז"ל באו להורות שאפילו מצוות קלות שאדם דש בעקביו צריך להתחזק בהם ולבשו מלחמות של היצר הזה, כדי שיהיה לבושו שלם לעתיד לבוא.

ונראה שהדבר ג"כ רמזו כאן בלשונו והיה עקב תשמעון, כי אם עקבו של האדם חולה ומיוסר אין יכול להלך ולהתייצב על רגליו אפילו שכל גופו בריא וחזק, וא"כ אין יתייצב כך לפני מלך מלכי המלכים ביום הדין.

וזהנה יסוד העניין איתא בזה"ק (מסכת יו"ק דף כ"ד), שהו סוד הכתוב באדם הראשון זהוה "וידעו כי עירומים הם", היינו מאותו המלבוש הרוחני שהאדם עושה ע"י שממלא את ימיו בעוה"ה בעבודת ה', ואם האדם חטא ועושה תשובה הקב"ה מקבלו ועושה לו לבוש חדש, וזה מה שכתבו "ועשה ה' אלוקים לאדם ולאשתו תכנותו עור ורביעם". ומבאר עוד הוה"ק שהו מה שנאמר באיוב "ערום יצאתי מבטן אמי וערום אשוב שמה". ואיתא עוד בזה"ק שם, וזאנים הם הצדיקים ונשיאיהם זכאים ונשארים לעוה"ב, וכאשר יוצאים מהעוה"ה מתחברים כל הימים שעבדו בקום, את ה' ועשיתם לבושי כבוד להתלבש בו, ובאותו לבוש זכאים להתענג מעונם בצוה"ה, ובאותו לבוש עתידים להיות ליהודים, וכל אלו שיש להם הלבוש יקום, ואו להם להרשיעם שימיהם חסרים ומלאים חטאים, ואין להם בכמה שיתענו בעוה"ה, ומסיים עוד הוה"ק: רבי יליהו אמר, תלוב "ורדת את ריח בגדיו ויברכהו" והיאך נאמר בגדיו, והלא בגדי עשו היו שכתבו תחת רבקה את שם שנת הגדול הממורדות, אלא אולי וכוונתו שיצחק אברהם ריח לבושו של יעקב לעוה"ב ואז יברכו, ועל זה כתבו "בגדי עשו היו שכתבו שדה".

ועוד איתא שם (וי' ע"א, ב'), אמר רשב"ל עוונות שאדם דש בעקביו בעוה"ז מסבבין אותו לעוה"ב, ולכן נענשה בתו של רבי חנינא, ד"ר יוחנן פעם אחת היתה מהלכת לפני גדולי רומי, ואמרו כמה נאים פסיעותיה של רביה זו, מיד דקדקה פסיעותיה, והושיבוה בקובה של זוות, וכשיצאה צדקה עליה את הדין ואמרה "גדול העצה ורב העליה אשר ענינך פקחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכו וכפרי מעלליו". ד"א "למה אירא בימי רע עון עקבי יסובני", בזמן שיסוריו באים על הצדיקים מצטערין לידע מאיה עון באו עליהם, וכן יעקב כשבא עליו הרעב אמר שמא יסורין הללו בשביל שאחוזי בעקבו של עשיו.

וראה עוד תירוצים בגיליון "אשכול יוסף" עקב תשפ"ה

למה לא יוכלו ישראל לכבוש את הארץ מהר והלא אין לה מעצור להושיע ברב או במעט?

**"וַיִּשְׁלַח ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת הַזְנוּיִם הָאֵל מִפְּנֵיךָ מֵעַט מֵעַט לֹא תוּכַל
כְּלֹתָם מִהֵרָא פֶּן תִּרְבֶּה עֲלֶיךָ חַיֵּית הָאֲדָמָה (י' כ"ב)**

הנה יש להקשות כאן קושיא עצומה, אחרי שמבטיחה התורה "ואכלת את כל העמים" ומהירה שלא לירא מפני היותם רבים, אלא להביט במה שעשה ה' לפרעה ולכל מצרים, ונוסף על כך ישלח הקב"ה את הצרעה – שרץ עוף, לסרס עיניהם בכל מקום שהיו נסתרים, אם כן למה לא יוכלו לבלותם מהר פן תרבה חית השדה, וכי במצרים לא כילה הקב"ה את חית השדה בשביל ישראל, ומה בכך שהמקום עדיין אינו מיושב ומצויים בו לרוב חיות השדה, והלא אין לה מעצור להושיע ברב או במעט ומה ענין חיות השדה לכאן?

על קושיא זו עמד כבר ראש הפרשנים רבינו שלמה יצחקי זללה"ה והקשה שהלא אם עושין רצונו של מקום אין מתייראים מן החיה, שנא' "וחית השדה השלמה לך" כלומר שהחיות כאילו יעשו שלום עמך, שאינן מבקשות להזיק ולפגוע בך? ומיישב רש"י שגלוי היה לפני מי שאמר והיה העולם שעתידין ישראל לחטוא, ולא בכל עת יהיו ראויים לשמירה יתירה כגון זו שאפילו חיות הטרף ישלימו עמם, לכן לא יוכלו לבלותם מהר, אלא מעט מעט. וכתב הרמב"ן שכן מפורש בדברי רבותינו בספרי, וראה עוד תירוץ רבים בספר "אשכול יוסף" עה"ת בפרשתן.

שאלה:

בכל חיבורו הגדול של הרמב"ם חיד החזקה, היכן מצינו בפעם היחידה שמספר על עצמו כיצד נוהג למעשה?

תשובה:

בהלכות ערב תשעה באב, וכתב הרמב"ם: הו' מביאין לו לאדם לבדו פת חרבה במלח ושורה במים ויושב בין תנור וכירים ואוכלה ושותה עליה קיתון של מים בדאגה ובשיממון ובכיה כמי שמתו מוטל לפניו, וכו' ראו לחכמים לעשות או קרוב מזה, "ומימינו לא אכלנו ערב תשעה באב תבשיל אפילו תבשיל של עדשים אלא אם כן היה בשבת". זה המקום היחיד שהרמב"ם מספר על עצמו כיצד נוהג למעשה.

מקורות:

רמב"ם הלכות תעניות (פ"ה ה"ט), וכתב בספר מעשה איש (ח"ד עמ' פ"ט) שהחזו"א אמר שלא מצינו שיכתוב הרמב"ם דבר כלשהו על עצמו בספרו חיד החזקה, אלא רק פעם אחת בהלכות תעניות כנ"ל שכתב: ומימינו לא אכלנו ערב תשעה באב תבשיל אפילו תבשיל של עדשים אלא"כ היה בשבת.

שאלה:

אדם העושה את דרכו לארץ ישראל, איך יוכל לדעת אם כבר הגיע לארץ ישראל או לא?

תשובה:

ישקול את האבנים, במידה ומצאן שהן קלות עדיין לא נכנס לארץ ישראל, כיון ששוקלן ומוצאן כבידות יודע שכבר נכנס לארץ ישראל.

מקורות:

במסכת כתובות (ק"ב) איתא שרבי חנינא היה מתקל מתקליה, ופירש רש"י שהיה מושה ומתקן מכשולי העיר מחמת חובת הארץ שהיתה חביבה עליו ומחזר שלא יצא שם רע על הדרכים. אבל התוספות פירשו שהיה שוקל אבנים ומוצאן קלות אמר עדיין לא נכנסתי לארץ ישראל, כיון ששקלן ומצאן כבידות אמר כבר נכנסתי לארץ ישראל, וכתבו שכן מפרש בתנחומא (פרשת שלח לך) כשעלה ר' חנינא הגדול מבבל ביקש לידע אם נכנס לא"י והיה שוקל אבנים, כל זמן שהיו קלות אמר עדיין לא נכנסתי לארץ ישראל, כיון שמצאן כבידות אמר אין אלו אלא אבני ארץ ישראל והיה מנשקן וקרא עליהן את הפסוק הזה: "כי רצו עבדיך את אבניה".

שאלה:

איך יתכן שאדם ילווה כסף לחבירו, אם תהיה הלוואה בעל פה יוכל לגבות את כל סכום ההלוואה, אך אם יעשה שטר על ההלוואה יפסיד מחצית מן הסכום שלא יפרענו כלל?

תשובה:

אחד לווה משנים בבת אחת, מזה 100 דולר, ומזה 200 דולר, והודיעוהו של מי מאה ושל מי מאתיים. וכשבאו לתובעו, כל אחד תובעו ששלו 200, והוא אינו יודע עם מי האמת, חייב ליתן לכל אחד 200 דולר, אחרי שישבע כל אחד, והנה כל זה דוקא כאשר ההלוואה היתה בעל פה, אבל אם היתה ההלוואה בשטר, שכתבו בו 300, והודיעוהו שלאחד 100 ולאחר 200, נותן לזה 100 ולזה 100, והשאר יהא מונח עד שיבוא אליהו.

מקורות:

שו"ע חו"מ טוען ונטען סי' ע"ו ס"א, וע"ש בש"ך שכתב שפטור אפי' מדיני שמים.

מבצע!

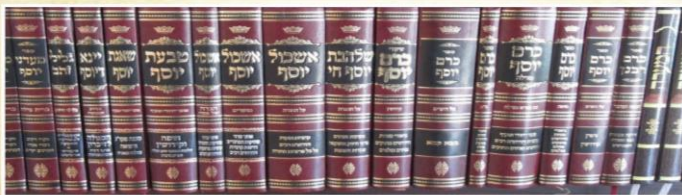
מכון "כרם יוסף" בהמ"ד למתיקות ועריבות התורה

**מבצע אדיר לרגל שבוץ הספר
על ספרי המזכר והזיכר
הרה"צ יוסף זלי סימן טוב שליט"א
הביאו ברכה לביתכם:**

14 כרכים ב: 450 ₪ בלבד!

במקום 800 ₪ י"ז

לבירורים והזמנות: 054-84-60008/7

המבצע כולל את 14 הספרים הבאים:

סדרת "אשכול יוסף" (4 כרכים):

עה"ת | מועדים | הגדש"פ | ענייני הרשב"י | המערה

סדרת "כרם יוסף" על הש"ס (5 כרכים):

גיוס קידושין | שיעורי כרם יוסף קידושין | בבא בתרא | מגילה | סוטה

סדרת ספרי הרב המחבר בהלכה ובאגדה (5 כרכים):

"טבעת יוסף" חופה וקידושין | "מעדני יוסף" ברית מילה | "שאת יוסף" סנה רפואה ופקדון | "ינא דיוסף" הסגולה לזכרון | "גילי זהב" דרשות - אספקלריא למאורעות התקופה

הביאו ברכה לביתכם

ידיו "גלילי זהב": הגאון האדיר רבי יעקב חיים סופר שליט"א ראש ישיבת "כף החיים" בשיחה יוצאת דופן:

בשיחה מיוחדת שנשא הרב זעק מנהמת ליבו:
יהודי צריך להיות רך כחמאה ומתוק יותר מדבש |
בדבריו עמד מדוע כבר כאלפיים שנה ועדיין לא נגאלנו |
בתום המעמד קיבל בחביבות גדולה את הספר "גלילי
זהב" אספקלריא למאורעות התקופה מאת המחבר
והיוצר בעל ה"כרם יוסף" על הש"ס הגאון ר' יוסף חי
סימן טוב שליט"א מחבר סדרת "אשכול יוסף" עה"ת
והמועדים וש"ס, אשר ספריו עולים על שולחנו הטהור |

בדברים נרגשים שנשא ראש ישיבת "כף החיים" הגאון האדיר מרן הרב יעקב חיים סופר שליט"א בבה"ד לדיינות "ברכת אברהם" בראשות הגאון הגדול הגר"א בחבוט שליט"א מחה"ס "שושנת העמקים" בירושלים ת"ו, זעק מנהמת ליבו: יהודי צריך להיות רך כחמאה ומתוק יותר מדבש, כדברי חובת הלבבות. מי שאינו מתנהג כך, אמר הרב: אינו בבחינת אדם!

עוד אמר הרב, כי זו העצה בחינוך הילדים. לשחד ולשחד את הילדים בעבותות אהבה, ולחנכם מקטנות למידות טובות ולזהירות רבה מלשון הרע ושנאת חנם, שזו הסיבה היחידה לכל הגזירות הקשות שבעטיה עדיין לא נגאלנו זה כאלפיים שנות גלות, כלשון רש"י הקדוש במסכת גיטין דף נ"ז ע"ב. אם לא מחנכים את הילדים מקטנות לזהירות בשמירת הלשון, הילדים גדלים בהבנה שיש מצוה לדבר לשון הרע, וכבר קשה מאד לחנך ולשנות אותם בזה, אמר הרב.

עוד סיפר, כי בבחרותו נתבקש ללכת לפני רופא לבקשו לסייע למצוא מזור ותעלה ליהודי שהיה חולה מאד, והרופא החל לרשום רצפטים בזה אחר זה, עד שמסר בידי רשימה של כעשרה תרופות. לתומו שאל את הרופא: מדוע לא די בתרופה א' או שניים? השיבו אותו הרופא: נתתי לחולה כעשרה תרופות כדי שאחת מהם בודאי תועיל לו. סיפר הרב יצאתי משם וקרעתי את כל הרצפטים, לאחד כזה אני בטוח שאף אחד לא אשלח אפילו חתול שירפא אותו... רופא אמיתי יודע מה סיבת החולי וכך נותן תרופה אחת שתמצא מזור לחוליו. כך אנו מוכרחים וחייבים לדעת מה הסיבה האמיתית לכל הגלות המרה הזו כדי שנוכל להיגאל ממנה, לכן ע"י שנדע שהסיבה האשונה והאחרונה לכך הוא לשון הרע ושנאת חנם, נדע לתקן זאת ולקרב הגאולה בקרוב ממש.

לאחר משא החיזוק שוחחו מרן הגאון רבי יעקב חיים סופר שליט"א ראש ישיבת "כף החיים" והגאון רבי יוסף חי סימן טוב שליט"א מחבר סדרת "כרם יוסף" על הש"ס וסדרת "אשכול יוסף" עה"ת והמועדים, וליבנו נקודות חשובות בדברים שנשא הרב. במעמד זה מסר הגר"ח סימן טוב לידי הקדושות של ראש ישיבת "כף החיים" את ספרו "גלילי זהב" - אספקלריא למאורעות התקופה, הגר"ח סופר קיבלו בחביבות גדולה ובהערכה מופלאה ובידך לגאון המחבר שכה יתן ה' וכה יוסיף להמשיך לחבר ולהו"ל חיבורים טובים ומועילים לענג רבים בתורתו המלאה מתיקות ועריבות התורה, אשר עולים על שולחנו הטהור והביאו תועלת רבה בעולם התורה ומוחצה לו.

יצוין כי הספר "גלילי זהב" מכה גלים אדירים מעת הוצאתו לאור עולם. מגידים, דרשנים, רבנים ת"ח ומרביצי תורה דולים ומשקים ממנו לפני תלמידיהם, אוצר של פניני חזיון והשקפה צרופה בענייני השעה ודברי עידוד וחזיון נכוחים באמונה וביטחון, מלהיב הלבבות בחיזוק לימוד התורה ודקדוק המצוות, שזורים בתוכם 100 סיפורים מרטיטים, דברי מוסר אמיתיים באהבת התורה ותיקון המידות, סיפורים שלא ראו אור, מהשואה ועד המלחמה 7 באוקטובר למניינם, סיפורי הוד ומופת ועובדות מופלאות מגדולי הדורות עם לקחים נפלאים באמונה ויראת שמים, מתוך דרשותיו החוצבות להבות אש של ראש ישיבת "כרם יוסף" הידוע בדרשותיו המלהיבות ובשפתו הברורה והקולחת, אשר ספריו נתקבלו באהבה וחיבה בעולם התורה והישיבות.

כלכות ידידנו האוהבים היקרים והנעימים אוהבי התורה
 מלאים מנצח כריזמו וריוחם הטוב נדף כאפרסמון
 כמורגזעון ניסים היו וכמורגזעון ניסים היו
 אורך ימים ושנים וזוהם וכבוד אושר ועושר
 בריאות איתנא ונהורא מעליא ועושר עשירות וכט"ס
 בכלל הברכות ידיד היקר המשתדל היה **שלומי ניסים** היו
 מוקדש ומנצח לעל זוריהם היקרים:
סאלם אליה = מסעודה ול, **נוריה** = זוריה עה
 ניסים = נוריה ול, **שרה** = נוריה עה, **ניסים מועלם** = סלימה ול
 מיכאל = נוריה ול, **נח** = נח בן רחא ול, ת.נ.צ.ב.ה.

"עץ חיים" היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר

להאזנה לשיעורי המחבר
 הרב **יוסף חיי סימן טוב**
 שליט"א
 מוזר סדרת "כרם יוסף" על
 הש"ס וסדרת "אשכול יוסף"
 עה"ת והמועדים

8053-371-073

לקבלת צינתוק

והאזנה בשידור חי:

זויה והקצ' #

שלמען ותווי נפליכם